

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 3/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 24. 05. 2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима

НАСТАВЉЕНО 24.05.2007. године, са почетком у 9,40 часова.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Станковић,
- пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- оптужени и
- бранилац, адвокат Божо Прелевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одсутна је колегиница Банић. Сведоци, Ћирковић, Грбић, ту?

Присутни су сведоци Ћирковић Љубисав и Грбић Сениша.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се

НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Саслушањем сведока Ћирковић Љубисава и Грбић Сенише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирковића молим вас уведите.

Сведок ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ћирковић Љубисав?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Ћирковић Љубисав, из Ниша?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Из Ниша, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булевар Немањића бр.87/12?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: 1950. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1950. године, где у?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупљу, од оца?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Од оца Ћирка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирка?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Сада сам пензионер, ако је то занимање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Несродан, није у завади, јел тако? Ни у сродству ни у завади нисте са овде оптуженима? Да ли их уопште познајете, Стојановић Милоша и Поповић Сретена?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не познајем их, ако су ова господа, ја их не познајем.

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ћирковићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока. Налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Све што

Вас будемо питали, а Ви се тога сећате, дужни сте нам пренети у складу са сопственим сећањем, али ништа не смете прећутати.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ћирковићу, нас занима, Ви кажете сада сте пензионер?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили у активном?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Радио сам у Служби Државне безбедности од 01.11.1977. године до 30.12.2000.године. Непрекидно сам био у служби као оперативни радник до 1996. године када сам постављен за помоћника начелника у Нишу и ту сам, на том сам послу био до пензионисања 30.12.2000.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 30.12.?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2000. године?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тада сам се пензионисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, на том месту, на том положају помоћник начелника сте били?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Провео сам четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у лето 1999. године?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, у лето 1999.године био сам помоћник начелника по КОБ-у, ако се зна шта је то, то је контраобавештајно одељење. Ја сам био помоћник начелника за те послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли нам што знате рећи о случају браће Битићи? Када кажем случај браће Битићи, да ли Вас то на што асоцира?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, искрен да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само на оно што чујете у штампи?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, искрен да будем, ја сам о том случају чуо из штампе, када су ваљда покојни браћа Битићи нађени, пронађени, не знам тачно где су пронађени и онда је штампа о томе писала, да су они стрељани или убијени и да су пронађени, да су амерички држављани и да је око тога била једна овако хајка, не хајка, него било је у штампи и то, али нисам са многим детаљима упознат, осим то из штампе нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро разумем, да ли то значи да Вам из оквира Ваше службе, из службених радњи, из тог времена, ништа није познато везано за то?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, службено ја те покојне, браћу Битићи не знам, нисам их упознао, нисам радио са њима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да Вас информишу било шта у вези њих?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Мислим да је, да је, овај, колико се ја сећам, искрено да Вам кажем, не могу да се сећам тачно датума и времена када је то било, мислим да су они били приведени у Прокупљу или су били у

истражном затвору у Прокупљу, не сећам се тачно, да сам такву информацију добио, да сам ја то после тек спојио када сам чуо из штампе шта се десило, да су то та браћа Битићи који су тада били приведени у Прокупљу, да су они били задржани. Шта је све са њима било тада у Прокупљу, где су задржани, овај, где су пребачени касније, то ја тада нисам знао, јер сам у то време, у то време је било много случајева које смо радили, које смо информисали, где се нисмо конкретно укључивали или где смо се конкретно укључивали, тако да баш сам тај случај ми је потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви добили ту информацију везану за њих и њихово притварање у Прокупљу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, све што се дешава, да Вас, господине судија, да Вас упознам, све што се дешава на терену, а нишки центар где сам ја био помоћник начелника, покрива терен од Димитровграда до Мердара и Алексинац. Значи, то је тај један регионални део који нишки центар покрива по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доле, Лесковац, Врање?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Лесковац не. Они су посебни центри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, дакле, у надлежности Вашег нишког центра је и Прокупље, Куршумлија, Мердаре, Рударе?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Прокупље, Куршумлија, Мердаре, Алексинац, Пирот, Бела Паланка и Димитровград.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да ли то значи да се у Ваш центар стичу све информације?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је, баш тако, баш тако. У Центар Ниш долазе информације све што се дешава у току 24 сата на терену који ми покривамо и могу да стигну информације из Београда или из неких других центара преко Београда, могу да стигну у Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте се сетити, какву информацију сте Ви добили везану за њих?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког типа информација?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, сада ћу да Вам како то функционише, како је то функционисало у природи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо, како уопштено, а пробаћемо и да се?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је. Ако се деси нешто у Димитровграду, Пироту, Прокупљу, наши радници који су деташирани у тим центрима, они нас обавештавају телефоном прво, позивају. Ако је викенд, позивају дежурног шефа, ако је радни дан, онда свог шефа по линији рада. Пошто је, сами знате да у служби постоје разне линије рада, контраобавештајна, управа, тероризам, трећа управа, друга и тако даље и по својој линији рада у време од понедељка, на пример до петка, када је викенд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда дежурни?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Онда има, дежурни шеф се поставља, који обавља послове до понедељка. Овај, дежурни шеф који ради у центру Ниш, он информације које стижу са терена, погледа, прослеђује према Београду, према

колегама у Нишу који су, обавештава и предузима само из домена своје надлежности. На пример, ако се деси нешто по тероризму, а ја сам шеф контраобавештајног одељења, ја не предузимам те послове, него обавештавам шефа који је задужен за те послове, кажем, десило ти се то и то на терену, види, предузми нешто ако сматраш за потребно и тако даље. Али, у принципу, када се деси нешто значајније, онда се, обавеза Центра је да своју централу у Београду обавештава депешом због хитности, реаговања и тако даље, обавештава се депешом и то иде све, овај, то се, зна се протокол како иде, напише се депеша, да се, проследи се Београду и сада, централа у Београду по потреби даје налоге осталим центрима. Ви можете из Ниша да кажете, долазио је човек из Зајечара, такав је и такав, такав и такав, и сада, обавестите Београд, Београд не шаље вама повратно, предузмите, идите у Зајечар и урадите то, него обавештава Центар Зајечар да он то даље одради.

Таква је хијерархија, такав је систем рада службе био, осим ако се, у делу неких догађаја преплићу рад два центра, нишког, зајечарског и тако даље. За конкретан, можда сам мало опширан, овај, чисто само да Вас, за конкретан догађај, искрен да будем, не могу тачно да се сетим, значи искрен да будем, не могу тачно да се сетим, међутим, присетио сам се, поготову после позива тога да је, да сам обавештен од шефа детаשמана, ми у Прокупљу и Пироту, шефове тих група звали смо, то су били наши деташирани радници, односно детаשמани су се звали у то време. Шеф детаשמана мислим да је био Протић Светислав, он је мене обавестио телефоном као дежурног шефа да су, да је добио информацију од пасошке службе, Одељења за странце СУП-а Прокупље да су приведени или су негде, ја не знам где су они, искрено да кажем, где су они нађени, где су ухапшени, али да су у просторије истражног затвора или можда чак и у просторије СУП-а Прокупље доведени тај, тај и тај, по имену и шта да радите. Моја информација према њему је била следећа, види шта је, о чему се ради, види о чему се ради, па информиши. Значи, ја не могу друго да му кажем, него то, јер не знамо ни имена лица, ни лица која су нама, верујте, у том периоду, било је можда ко зна колико људи са именима и са презименима. Ви би требали да будете светски стручњак да у моменту када вам неко каже, Ћирковић Љубисав, ви да знате, аха, он је одатле и одатле, припада том и том. Не зна се, обавља се један општи информативни разговор са лицима и он је то урадио, доставио податке Нишу. Ми смо то, он мора да достави депешу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је била та прва комуникација Ваша?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Телефонски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефонски и Ви сте му рекли, провери?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Иди види о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су људи?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је. Обавести да видиш шта има интересантног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је следећа информација из детаשמана у Прокупљу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Он је у обавези, он је у обавези, ако има нечега интересантног или да нема, он мора да о свом раду достави, нишком Центру мора да достави депешу и да каже, дана тог и тог обавио сам разговор у просторијама СУП-а Прокупље, затвора, већ где је разговарао или у ресторану, значи није ни битно, али, обавио је службену радњу, обавио сам разговор са тим, тим и тим, има интересантних ствари или нема интересантних ствари и он то доставља мени, односно Центру доставља. Ја као дежурни шеф процењујем, ако је нешто хитно, значи ако је нешто интересантно, хитно, да је неко пронађен са бомбама, са оружјем, са тим и тим стварима, ја то одмах достављам централи у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је. Јер ја не могу да одлучујем о томе шта ће да се ради. Ипак централа мора да буде упозната, јер је централа у Београду надлежна да наложи предузимање одређених мера и радњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у овом конкретном случају, да ли се сећате како се то све одвијало?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, искрен да будем, вероватно је тако и било, значи прослеђено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро схватио да се Ви сећате да Вас је он телефоном обавестио?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу и Ви му рекли, провери?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не само он, извињавам се господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада следећа информација из Прокупља, коме је ишла, каква је била, ако се сећате?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Овако, сада да Вам кажем, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су, пошто су?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Причам Вам технологију, извињавам се, можда прекидам, не би требало, технологију Вам причам. Када он то пошаље депешу, он је дужан да у наредном радном дану, ако је то субота, недеља, да он можда човек има неких других ствари и у наредном дану, радном дану, направи белешку о томе и да белешку достави центру, Центру Ниш и сада ми погледамо, ако та белешка садржи материјале који су интересантни за службу или за нека друга лица, трећа, што може служби да користи, ми то прерадимо, прекуцамо, лепо дотерамо и пошаљемо исто за Београд и то је цела процедура о догађају на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, да ли се сећате, како је то изгледало у овом конкретном случају?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Искрено да Вам кажем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Протић Вама слао какву депешу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Морао је да пошаље, значи морао је да пошаље, морао је да пошаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, не сећате се?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Искрен да будем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службену белешку, пошто је управо ово време када су они лишени слободе тамо је викенд, 26-ти, 27-ми јуни, субота и недеља.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Претпостављам, он је морао тако да уради, значи ја Вам кажем, да је то морао тако да уради. Ја када бих видео депешу или белешку, значи, претпостављам да постоје, значи да мора да постоје такве, та документа, јер то је процедура коју мора сваки радник да уради, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сачините какву белешку о томе обавештењу које сте примили, о тој првој информацији?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефоном сте позвани, да ли Ви сачините службену белешку?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дана тог и тог, у толико и толико сати, назвао је тај и тај и рекао Вам то и то?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не, нисам обавезан ја то да урадим. Ја сам обавезан само да му дам инструкцију шта он треба да уради. Ако знам конкретно, на пример, може да се деси, сад можда замарам све вас овде, али може да се деси да он треба да разговара са неким за кога ја као шеф знам да, ако је по мојој линији рада нешто, ја знам човека и ја му кажем, то немој да радиш. Значи имам права да му кажем, то немој да радиш, али када не знам о чему се ради, моја је дужност да му кажем, ти иди, види, значи иди види о чему се ради и то одради. Али, он нема права никакве мере и радње да предузима, нема права, нема овлашћења, уствари, ништа друго да ради, осим разговора информативног, да види имена, презимена лица и ако може нешто полицијски да ишчепрка из разговора са њима, значи он нема. Немам права ни ја као помоћник начелника центра, без овлашћења Београда, значи хијерархијски је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада видите шта се дешава овде.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви се извесно не сећате ничега из тога времена, шта се дешава: три лица албанске националности, амерички држављани улазе на територију Србије код Мердара, буду ухапшени од стране полиције и немају са собом пасоше, немају са собом личне карте. Имају неке путне листове из којих се може?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: «Пасаране» оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без фотографије, наравно, али се може утврдити неки идентитет, место рођења и тако даље, на основу тога ови људи сумњају да су они амерички држављани. Они и сами кажу да су амерички држављани. Код њих се пронађу неке плочице које имају припадници неких војски западног типа, значи оне металне плочице. Нађу се неке код њих фотографије на којима су они у униформама УЧК и то су сазнања, дакле, то су сазнања која има Протић и која имају други радници полиције у Прокупљу. Да ли Вас ово подсећа на што? Да ли сте информисани у том смислу да се ради о таквим лицима, да се ради о таквом сплету околности и тако даље?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ја ћу да Вам кажем следеће. Вероватно када је Протић мене први пут контактирао да он није имао таквих сазнања, јер вероватно је он то сазнао ако је разговарао са њима, ако је он ишао на разговор са њима и да је то касније то урадио. Он је то морао да стави у депешу. Депешу сам ја проследио Београду, разумете, са таквим сазнањима. Условно причам све, јер стварно се не сећам, верујте ми, закleo сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чију линију рада би спадала информација о оваквим околностима, у чију линију рада?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: То би било у линију, треће линије, тероризам, значи то не би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дежурни тада?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, ја сам дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, рецимо, обавестили тог ко је у центру задужен по тој линији?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Могуће, могуће и да не, јер не сећам се, не сећам се тих ствари. Али таква депеша стиже у Београд са таквим информацијама, мора да оде за Београд. Ако је викенд, значи ако је викенд, стиже за Београд. Из Београда повратно се налажу мере према, по линији рада, ко ће шта да ради, што ја немам увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, њих су испитивали инспектори за привредни криминал и инспектори за општи криминал, сагледавали?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: У Прокупљу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупљу, сагледавали их са разних аспеката, да ли је у питању нека трговина, нека нелегална трговина, да ли је у питању неки криминал друге врсте, дакле, сагледавали их са разних аспеката, па и са овог становишта Ваше службе и Протић и ови су рекли, овим људима из јавне, редовне полиције да ту нема за ДБ ништа интересантно, тако бар они кажу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Могуће, могуће да је тако проценио. Али ако Ви кажете да су они то имали све код себе и да су они то причали, ево сада могу да Вам кажем искрено, да је то био посао за службу, али то ја сада кажем овако као оперативац. Али, овај, од његове процене зависи даље шта ће да буде, односно искрено да Вам кажем, било је, на терену је било много лица и случајева који су се представљали разноврсно и у оној маси многих других послова, ви можда тада у том моменту нисте имали времена све то да проверите, а и можда има да не верујете свим тим причама које они испричају када дођу на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, ја сам наравно у обавези да Вам кажем, ако Ви то не знате, или се тога не сећате, да су са њима били неки људи које су они превели преко Косова и довели их у Србију и да су због тога, уствари, они кренули овамо да би те људе спровели кроз Косово, неку породицу Митровић и тако даље, да су сами рекли да нису били припадници никаквих УЧК формација, да су те плочице купили негде у Приштини или не знам ни ја што, дакле и то су неке околности, неке приче које су се тамо причале.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: То не знам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о томе?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, то стварно први пут чујем и не знам, стварно не знам те детаље, овај, не знам те детаље и не могу да се изјасним по том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у то време у Нишу, шта је то, задужен по питању?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тероризма?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тероризма?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Био је Ристић Красномир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ристић Красномир?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ристић Красномир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он помоћник начелника центра за то, за тероризам?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, начелник, хијерархија је следећа: у Центру Ниш постоји начелник центра, постоји заменик начелника кога нисмо имали и постоје два помоћника, један по КОБ-у, један по тероризму. Ја сам био по КОБ-у, а колега Ристић је био по тероризму. Ако, можда он, и ако је писана ова белешка, сада да се вратим на оно што сте ме питали, ако је писана белешка касније, ако је Протић из разговора са њима писао белешку, овај, онда је та белешка могуће да је стигла до њега, до мене није стигла, јер није мој делокруг рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Према неким нашим сазнањима, унутар полиције су неке ствари провераване накнадно, везано за нестанак браће Битићи. Наиме, тај нестанак је пријављен, њихов нестанак је пријављен и онда су се вршиле, након неколико месеци, вршиле су се одређене провере, шта је било, како је било и тако даље. Да ли се сећате чега тога?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, верујте. Нико ме никада ништа није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је ико икада, везано за ово саслушавао или сте први пут данас у суду, дајете изјаву?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Искрено да Вам кажем, први пут сам у суду у животу, а поготову за овај случај сам стварно исто први пут, нисам ни знао, али ето сам се мало распитао, отприлике, зашто долазим у Београд, па сам нешто начуо, то Вам отворено кажем. Иначе, нисам имао представу зашто ме зовете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да није Ристић Красномир упознат са том ситуацијом, везано за браћу Битићи?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не знам, верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Верујте да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто је он задужен за тероризам, а то се окарактерисало као тероризам?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, не бих смео да кажем. Могуће да се човек сећа исто, можда више него ја, можда више него ја, јер је, овај, то је његова делатност, односно посао којим се он бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овим информацијама које сам Вам ја дао, то би било у домену његове надлежности, да ли је тако?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Баш тако, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по Вашој оцени?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те 1999. године, где су биле Ваше службене просторије?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1999. године?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па знам, али постоји од јануара до децембра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуни, јули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јули месец, а већ је било завршено бомбардовање, јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После бомбардовања?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: После бомбардовања, вратили смо се у центар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази центар?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Где се налази? У згради нишког СУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У згради, па то питам.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, да, да, за време бомбардовања били смо измештени, ја сам мислио да на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли сте службено имали сарадњу са нишким СУП-ом?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте контактирали из нишког СУП-а, да ли са начелником или са неким од начелника?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ја као помоћник начелника имао сам контакте и са начелником и са његовим помоћницима и са Одељењем за странце, пошто је то ресор мог и нисам имао обавезу да се јављам начелнику нишког СУП-а, ако хоћу да контактирам некога из Одељења за странце, нити су, они су имали, на пример, ако дође неки странац интересантан или нешто се деси по питању странца, приведен неки странац или нешто украо или му се десило нешто, они су били дужни да нас обавесте и да нам доставе службену белешку о догађају. На пример, он напише, дана тог и тог, у нишкој робној кући бугарска држављанка та и та, урадила је то и то и онда нас обавештавају и питају нас, да ли смо заинтересовани да видимо о чему се ради и да поразговарамо са њом или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сада сећате имена начелника СУП-а и тих људи са којима сте службено контактирали?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: У нишком СУП-у?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У нишком СУП-у?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: У нишком СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте најчешће контактирали?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, искрено да Вам кажем, овако, Здравко Скакавац је био начелник СУП-а Ниш, Здравко Скакавац је био начелник СУП-а Ниш, заменик, ко му је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неки начелник одељења полиције, да ли се сећате да сте са њим?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ако ми помогнете име, мислим, коју функцију је имао, верујте да не знам, мислим није ми ни значило тада, ми се сви знамо у Нишу овако, али је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јово се зове?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јова, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са њим?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јесте, јесте, знам га, Јова, Јова, надимак му је Јова Босанац, а сада право презиме му не знам, искрено да Вам кажем, знам, ако би ме подсетили, знам, али он је био, могуће да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците и презиме, замениче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милић Јово?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, Милић Јово, да, тачно, Јова Босанац по надимку. Он је био, могуће да је био заменик начелника или је био командант полиције у то време. Имао сам са њим сарадњу, знамо се лично и сада се виђамо, сада је у пензији, виђам се са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је исто у пензији?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Сада је у пензији, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте радили у згради СУП-а, да ли сте имали увид у то, са којим возним парком су они располагали, која возила су имали? Конкретно ме интересује, да ли се сећате неких ципова?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Они су ципове, мислим да су имали, сада ја не знам марку, али оне плаве милицијске велике ципове, да ли је то «пух» или не знам нешто. Нису имали, можда су имали неки «Мицубиши» бели, чак мислим да сам се возио у једном од њих, али нису имали неке луксузне ципове, ако ово није луксуз што сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је задужен са тим циповима био којим сте се Ви возили?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Код њих? Начелник СУП-а Ниш има возача, возач дужи возило, они имају возни парк, то је у дворишту СУП-а. У дворишту СУП-а налази се возни парк, али то возило које вози начелника, дужи један човек. Који му је возач био у то време, сада се не сећам, знам човека, али му не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Митровић Радослав у то време тамо?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Радослав, ко је био у то време тамо?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Раде Митровић, мислим да је био, да је био, да ли је био, сада не знам њихова та звања, да ли је био командир или начелник полиције, а не, Раде Митровић, Раде Митровић је био у Одељењу за странце, службеник Одељења за странце, ако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радослав Митровић?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Била су два, онда су двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је оптужен за Суву Реку, Ви то сигурно знате?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Е, не, онда је полицајац, овај први што сам рекао, а постоји исто Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тада у то време тамо?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, ја мислим да је он био начелник, да ли је он био начелник градске полиције, значи начелник градске полиције, имате начелника СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао белог «Пајера» задужен?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Мислим да он формацијски није. Они су имали два или три возила, ципа. Значи, не верујем да је он имао, да је имао, могао је да користи, могао је да користи, али не верујем да је он задуживао, да је он задуживао, да је имао на располагању само то да вози. Један или два ципа су имали, бели један који је возио начелника и плави један са оним ротационим светлима, већ и не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то? «Ланд ровер»?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, или је «Ланд ровер» или је онај «пух», можда колега из полиције зна, ја стварно не знам марку, искрено да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је престало бомбардовање, да ли се Ви сећате, да ли су нека возила стигла у то двориште СУП-а, која до тада нису била ту?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Искрено говорећи, моја канцеларија гледа на двориште СУП-а, значи, гледа. Тамо се дешавало, мислим, тамо се дешавало, тамо долазе возила, одлазе. Када полиција одузме неко возило, она га доведе ту. Када се ради претрес возила, ту се доведе. Не бих могао ништа прецизно да Вам кажем, јер нисам ја гледао шта се дешавало у дворишту, искрено да Вам кажем, али да се дешавало да су, они друго двориште, уствари, пардон, постоји ватрогасна служба која је при МУП-у, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ватрогасна бригада?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ватрогасна бригада која је при, они су издвојени, 1999. године ја мислим да су они већ били издвојени и они су имали, то је други део, не знам колико знате Ниш, али је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису на истој локацији као ови?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Нису на истој локацији, удаљени су једно километар од тога и они имају велики паркинг и велике гараже и ако имају нешто, они су то тамо, тамо дотеривали. Ово кажем, када неко наиђе, па претрес треба да се уради брзински, онда се ту доведе и уради се и тако даље, јер је мали простор, веома мали простор у дворишту, дворишта СУП-а Ниш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ситуације после бомбардовања, да је стигло неко возило са неком документацијом са Косова?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Искрено да Вам кажем, то не бих могао да Вам потврдим, јер, овај, то се не види, значи ако дође возило, ако дође возило неко са стварима, са нечим, они могу да га уведу у гаражу и онда се више ништа не види шта се ту дешава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали таква сазнања, с обзиром на функцију коју сте обављали?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли је Јова Милић, овде поменути, имао неких проблема са неким возилом?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Возилом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, у то време?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Мислите приватно или службено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Службено?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, није ми познато, верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приватно?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, приватно можда, ако је ударио неко ауто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим на то, наравно?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, е не знам стварно, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поменули сте Ристић неки заменик, да ли је Љуба Ристић био начелник центра?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада у Нишу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ово, то је било питање, начелно да ми одговорите, али онако прецизно, пошто питао је то председник већа, али ипак, дакле, ако се ради о америчким држављанима, Албанцима, припадницима УЧК-а који су нелегално прешли границу, ако имате те податке, да ли је то интересантно за Службу државне безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да јесте, али за ову линију.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, да, да. Не, да Вам кажем нешто, амерички држављани, амерички грађани, немачки, бугарски, то је био мој ресор рада, значи то хоћу да вам кажем, али тек када ја знам да је он то и ако проценим да ја са њима имам шта да разговарам, дођу студенти, дође неко, ја шта ћу ја са њима да разговарам. Ако ја имам претходне податке да ће неко да дође, да дође, имам најаву да ће да дође неко из било које земље, онда сам ја у обавези да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, ако узмемо ове податке само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу ових података би то била линија.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зато што овај Протић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта си га год, шта смо год питали Протића, он каже, то није наш, испада да ништа није радио у животу.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Добро, ви.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа не слуша никога шта говори.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ви знате шта је Служба државне безбедности радила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја знам, али он ме убедио, каже да га провоцирам.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Добро, ја не знам шта је он рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је у јесен 2000. године уништена нека документација у Ресору државне безбедности у Нишу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: У Нишу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, да Вам кажем нешто, овај, сада не знам да ли је то те године било или раније.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У пролеће 2001. године?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Или раније, 2001. године ја већ нисам био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а у јесен?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, код нас се, бар код нас у центру, дешавало се, деси се, уствари, не деси, него постоји потреба да се одређена документација уништава. То се ради тако што центар доставља захтев надлежном, централи горе у служби, архиви или управи која је задужена за то, дође њихов, њихови људи дођу, направи се записник и то што се уништи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви прочитали у штампи у то време да је уништена огромна нека документација, Љуба Ристић?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ма, то се писало све и свашта, искрено да Вам кажем. Писало је да је овде горело по Београду, шта ја знам, већ то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не по Београду, него за Ниш се специјално говорило да је уништена?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, па у Нишу сам ја био, значи до 2000. године сам ја био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било то, не знате?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Било је, али кажем Вам, било је, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и раније, по редовном току ствари?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Записнички да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Раде Марковић је још био шеф још у јесен 2000. године?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Раде Марковић је био шеф, тако је до јануара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, пошто Ви кажете да су те информације које се тичу странаца да је то Ваш делокруг рада. Да ли, значи, све што стиже у Одељење за странце при СУП-овима, да ли то иде преко Вашег овог шефа детањмана или директно долази из одељења, из локалних одељења за странце?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, у принципу, у принципу, ако мислите на СУП-ове са стране, у принципу може, а и не мора, знате како, значи, СУП Прокупље или СУП Пирот, они своју пошту о боравку одређених странаца на

њиховом терену, достављају својом поштом и онда напишу, центар РДБ Ниш, зашто хоћу то да Вам кажем – ако су они у лошем односу, другарском или службеном контакту са колегом нашим у Пироту, он неће директно да му да, него пошаље, има право да пошаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он пошаље ка Вама?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, дакле, информација иде и Вама?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она ће доћи, какогод се обрне, било преко деташираног Вашег колеге, било директно, она ће опет доћи у центар?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је, треба да дође у центар.

НАТАША КАНДИЋ: Не, да ли постоји правило да одељење за странце, на пример из Прокупља, директно шаље Вама, независно што обавештавају Вашег овог?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, он је дужан да, колико ја знам, он је дужан да обавести своју управу, управу при Министарству унутрашњих послова за пограничне послове, а нас обавештава. Ако нас обавести усмено, онда није дужан и писмено да нас обавести, јер смо се ми укључили или се нисмо укључили. Ако сматра да му то нешто значи, да то нешто, он ће и да напише, може да напише. Мислим да није децидирано, стриктно обавезан, можда и грешим, можда и грешим, не знам њихову, њихову систематизацију и њихове обавезе, стварно не знам. Знам само папир када ми дође, да ли је то за мене интересантно или није, а шта је он обавезан и колико је обавезан, то стварно не знам, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

НАТАША КАНДИЋ: Које је правило када, значи у неком тренутку је случај нестанка, убиства, пријављен и то је значи информација из Министарства у Београду, да ли се онда Вама Одељење за странце МУП-а Србије, чији начелник у то време је био Синиша Грбић, да ли се они Вама обраћају као надлежном, пошто сте рекли да сте Ви за Прокупље, за Крушевац, за све, да ли се они?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Министарство унутрашњих послова, Јавна безбедност, такозвана, они имају права да траже помоћ Службе државне безбедности или припадника Службе Државне безбедности, да ли у Нишу, да ли у Прокупљу, у Куршумлији и тако даље, али они то морају да регулишу преко, преко наше Управе у Београду. Када се они најаве, уствари, када се њима одобри да дођу доле код нас, онда они нама јаве и кажу, доћи ће Петар Петровић из Управе за странце, треба им помоћ, помогните им што можете. Значи, по правилу, то није важило само за њих, то је важило и за припаднике војске или војне безбедности, чак, они не могу да дођу директно да контактирају са мном, морају, постоји процедура и ред како треба то да се уради.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ако се пише неки извештај, онда се ваљда прикупљају информације, да ли се неко у септембру, у јесен 1999. године

обраћао Вама, будући да је то у некој Вашој надлежности, странци, амерички држављани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам ја то сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Питали сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не, није спорно ни да пита госпођа, извињавам се, не знам статус, није ни битно. То није, стварно није. Значи ја се и не сећам тих ствари, али да је неко тражио од мене званично, ја бих морао званично и да напишем и да доставим и да потпишем. Можда то ја не бих радио као шеф, али би неко од мојих радника радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не понављамо.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да се не понављамо.

НАТАША КАНДИЋ: Вама се нико из Одељења за странце није обраћао у вези са тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, одговорио је.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Мени не, није нико.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли сте неформално, када се сазнали за случај, да ли сте разговарали са неким из СУП-а Прокупље укључујући и Државну безбедност?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Када сам сазнао за овај случај? Верујте да нисам, верујте да нисам и ја сам покушао, када сам изашао из Службе 2000. године, ја сам покушао да се из тог посла искључим максимално, онолико колико могу као човек. Значи, овај, пратим шта се дешава, није да ми није интересантно, али не улазим у коментаре, поготову што ја имам обавезу као припадник службе да одређене ствари чувам до краја живота. Значи, ја да коментаришем са обичним грађанима, не могу, са колегама из службе, досадили су ми, не виђамо се, тако да ја о тој ствари не коментаришем. Одгледам, одслушам и то гурнем негде у неку комору и то тако остане.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, да ли знате да ли у Нишу, у том Центру Државне безбедности Ниш, постоји архива безбедносно интересантних лица која су везана за Косово и Метохију?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, можда, не постоји класична архива, искрено да кажем, постоји можда извод из неких информација, ако је неки колега дошао до информација, мени да се ја бавим тим и тим и да то кроз информацију стоји, али се то не архивира посебно да се нешто вади, да се каже, е сада отвара се картон за Ћирковић Љубисава, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него фасцикла Косово?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда да се ту налазе неке информације о разним лицима која су безбедносно интересантна везана, то Вас пита бранилац?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Могуће да постоји интерна, онда нисам добро разумео, могуће да постоји интерна фасцикла. На пример, колега који ради тероризам, да имају интерну фасциклу Косово или, шта ја знам, арапски комплекси, разумете и да се ту одлаже, али то није и сада ако Ви хоћете да пишете сада о томе, кажете, дај да видим да ли има нешто за њега, онда можете да погледате, али то није званично архивирано и тако даље.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли таква архива постоји у Центру у Београду?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ја не знам, претпостављам да постоји, значи, ја не знам, нисам никада видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То би требала да ради Трећа управа?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Требало би да ради Трећа управа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је тада био начелник Треће управе?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Верујте да не знам, верујте да не знам. Они су се, много су се људи променили, мењали, тако да стварно не знам, то неко други зна вероватно, ја стварно то не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате где је измештен детаשמан ДБ-а који је пре бомбардовања радио у Призрену, за област Призрена?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знате? Да ли је измештен?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не знам, претпостављам, ако је било бомбардовање, рат, они су сви напустили. Мислим, да знате да је цео косовски центар, цела косовска служба је измештена са Косова пред бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко измештен у Ниш?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јесте, био је центар, центар, сада да не кажем, али Центар Приштина или косовски центар је био смештен у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да. Али, извињавам се, а где су сада поједини детаשמани, да ли је Крагујевац, да ли је Лесковац, да ли је, да ли су уопште и били као такви негде детаשמани, то стварно не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ваш радник који добије депешу или усмено телефоном обавештење о томе шта се десило у Прокупљу, говоримо о браћи Битићи, да ли он само аутоматски прослеђује то ка Центру Београд?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, он не прослеђује Центру Београд, он прослеђује Центру Ниш.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Центру Ниш?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ако је у Прокупљу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али Ваш из Ниша, када добије то, значи, да ли он то аутоматски прослеђује Центру Београд или наставља да прикупља податке из Центра Ниш, да дође до неких сазнања?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, прослеђује Београду, знате због чега? Зато што је то проблематика коју ми у Центру Ниш нисмо много знали, ни ко су браћа Битићи, ни ко је тамо неко други, трећи, из ког је места и коме припада и да ли припада и да ли не припада. Значи, нисмо били надлежни да знамо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте добили ту информацију, ево кажете. Да ли сте је Ви проследили Центру Београд?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Централи Београд?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Централа у Београду је надлежна да одреди ко ће шта даље да ради, ако процени да треба да се нешто ради.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли Вам је познато да ли је централа у Београду одредила Вас или Вашег колегу да то нешто ради?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви се не сећате за Вас или Вам није познато?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ја тврдим за мене да мени нико ништа није рекао о томе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су они морали, уколико су хтели да нешто се проверава, да обавесте и Вас или нису?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Мене не, мене не. Они су дужни, ако на пример нишки центар треба нешто да ради, они су дужни онда да пошаљу депешу у Ниш. У Нишу депешу отвара начелник центра.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А ко је био начелник?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Љуба Ристић, ако је ту. Значи, ако је начелник центра у Нишу, он отвара депешу. Ако није начелник центра у Нишу, него је помоћник ја или колега, ја онда отварам депешу и ја када отворим депешу, видим, погледам шта је. Када видим о чему се ради, ја онда зовем колегу, кажем, Ристићу, ово је за тебе, онда он гледа и даље ради. Ја такву депешу нисам видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Таква је технологија.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако Центар Београд, ја се извињавам на овим кондиционалним питањима али ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али говорим о пракси, не говорим конкретно. Значи, ако Центар Београд сматра да то треба да уради измештени деташман из Центра Приштине који је код Вас у Нишу, да ли он Вас о томе обавештава?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се због оваквог питања, али просто не разумем технологију.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Добро, технологија је таква, нема ту, они су самостални и они, ако су проценили да треба неко да ради, они су обавестили Центар Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те који треба да раде?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Те који треба да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о томе не информишу Вас?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: И нису дужни нас да обавештавају уопште, без обзира што је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато, да ли је Центар Приштина имао те базе података о тероризму на Косову?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не знам, верујте, могуће.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је тада био начелник?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Начелник Центра Приштина, постављен је био, сада не знам то време баш да ли је тачно било, али Божидар Трајковић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Божидар Трајковић?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Био је сада начелник, постављен за начелника тог приштинског центра или косовског центра, како се звао, не знам прави назив, али мислим да је Божидар Трајковић био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био један за Косово, а други за Метохију, па један у Приштини а други у Призрену?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, они су сви изашли, пред бомбардовање они су сви изашли са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Мислите технолошки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре, пре, ако знате?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ја мислим, немојте да ме држите за реч, значи начелник центра, косовског центра или приштинског центра, он обједињава рад свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно све?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Комплетно, е сада, да ли он има заменике, вероватно који можда један део даје ово, покрива ово, други покрива то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако добро разумем, да ли онда Центар Приштина исто тако обједињава, као што Центар Ниш обједињава јужну Србију?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Добро сте разумели, ако сам ја добро погодио, а мислим да јесам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ристић Красомир, да ли је он данас жив?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Знам да је тамо било нешто, па зато питам.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не знам на шта мислите, али човек је жив.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Знам да је било неко самоубиство, убиство у Нишу.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Где, у Нишу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па, да.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Био је у том косовском центру, у косовском центру је било, колега је убио троје, четворо њих, али, они су измештени били ван наше зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису били у тој згради?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не, они су имали посебну зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебну зграду?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Посебну зграду су имали у Нишу и то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Радник Државне безбедности у Прокупљу је написао ово што Вам је председник већа предочио, односно што је написао Милован Вучићевић – «обавили разговор са предметним лицима и

констатовали да иста нису интересантна са аспекта републичке Државне безбедности, РДБ». Значи моје питање је, да ли за лица која нису интересантна, радник у Прокупљу писмено обавештава Јавну безбедност или усмено?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Он нема обавезу да обавести Јавну безбедност уопште о томе. Он је дужан да служби пренесе своје мишљење.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Значи он, може он да погрешити у процени и да каже, није интересантно, а да неко у Београду процени да јесте, јер он у Прокупљу не може да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нема обавезу у том смислу било шта да обавештава?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, нема обавезу, јер он не зна, када он чује само име и презиме и податке, он може да не зна, може да не зна и да каже, то није интересантно, али можда неко зна, разумете. Значи то је и његова процена, искрено да Вам кажем, се, његова се процена задржава на том нивоу где он ради, све изван ње је нешто друго.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли он овакву процену може да да без одговора из Београда?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, може, може. Он може то колеги из Јавне доле у Прокупљу да каже, слушај, они нису интересантни за нас и ту се његова улога и разговор са њим завршава. Има право то да уради.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли има право, након што је овај у притвору, што су лица у притвору, да наставља претраге везано за та лица?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Он нема права да ради претраге било какве, ако не добије инструкције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или из Ниша или из Београда?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да се разумемо, претраге у смислу разговора, друге претраге не може да ради. Јел тако, јел сте на то мислили, претраге?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Он може да разговара само до момента док му, док траје разговор, значи док је упућен тамо и може да разговара самостално, може да разговара у присуству човека из Одељења за странце, значи има права то, али ништа даље осим разговора. Када заврши разговор, он обавештава, и ту је његова, може да каже и добро и лоше, не процењује он, не одлучује он, не знам да ли ме разумете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекли да сте Ви надлежни за, како сте рекли за?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Контраобавештајну заштиту.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: За које држављане? Да ли, другачије ћу поставити, једноставније, значи, да ли сте Ви били надлежни и за албанске држављане?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не. Албанске држављане из Албаније да, али албанске држављане са Косова, не, јер су они наши.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па добро, у овом случају, ко би био надлежан, Ви или Ваш колега, пошто се ради о америчким држављанима?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да су, господине Прелевићу, да су се они легитимисали, да су они имали пасоше, на пример, да је био неко да каже, ја сам амерички, онда бих био ја надлежан, значи, али ако неко дође са именом и презименом и каже, ја сам тај и тај, то за нас ништа не значи, значи ја не могу да се укључујем у то. Ако има оружје, то све, онда га дефинишемо по тероризму.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Они су имали идентификационе карте у виду, некакве идентификационе карте, једине код себе, где пише да су амерички држављани. Да ли то значи да су онда они у Вашој надлежности?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, то није званичан документ. Ја сам, можда мало престојо што ћу да кажем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, у чијој су надлежности ако немају документе?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Они су у Одељењу за странце, јер Одељење за странце.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говорим само о Државној безбедности, у чијој су надлежности?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Само по тероризму, ако су са Косова, извињавам се, ако са Косова долазе, претпоставља се да су чланови или учесници рата, онда, онда се по њиховом, у њиховој надлежности. Значи, виђао сам и људе са пасошима и америчким и грчким и све фалш, па нисам могао да тврдим да су то амерички грађани или енглески и тако даље. Зато кажем, не прихватимо, без званичног документа не можемо да прихватимо да неко каже, ја сам то и то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико суд дозволи, ја ћу прочитати први став обавештења које је упућено Тужилаштву за ратне злочине од стране Безбедносно-информативне агенције – «У вези са вашим захтевом под наведеним бројем, обавештавамо вас да Безбедносно-информативна агенција располаже сазнањима да су дана 26.06.1999. године у 13,30, браћа Битићи, Вили, рођен 20.08.1974. године, Агрон, рођен 09.07.1976. године, Мехмет, рођен 17.02.1978. године, сви родом из места Аурора, Чикаго, САД, држављани САД, са групом од шест призренских Рома и породица Минуши и Митровић, од стране радника ОУП-а Куршумлија, СУП Прокупље, МУП Републике Србије, затечени код места Рудару у избегличкој колони Срба са КиМ, обзиром да нису поседовали лична документа и путне исправе, као ни доказ о преласку државне границе, приведени су заједно са наведеном групом Рома у СУП Прокупље, где је даљи рад са њима наставио инспектор за странце наведеног СУП-а» и сада ту има изјава браће Битићи, како су они ту дошли половином '99., из Њујорка допутовали у Тирану, Република Албанија, након извесног времена посетили избеглички камп у месту Кукс, у коме се у то време налазила блиска очева родбина, од које су чули да им је мајка и

сестра и четврти брат и даље у њиховом стану у Призрену. У поменутом кампу добили су плочице са својим именима и презименима и ознаке УЧК и 20. јуна 1999. године са избегличком колоном својих сународника из места Кукс илегално ушли у СРЈ и дошли у Призрен. Да ли је Вама познато било шта од ових података да је преко Вашег центра отишло ка централни Државне безбедности у Београду?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Верујте да се не сећам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: По оваквом опису, у чијој су они надлежности, по оваквом опису?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: По процедури, оно што ја знам и што је важило док сам ја био помоћник, значи, када лице уђе без званичног папира, односно без личне карте, на основу кога може да се идентификује, лична карта, пасош, оно је повредило нашу територију и улази и спада, долази у домен Одељења за странце СУП-а Ниш који га предаје судији за прекршаје, јер је повредио то знате сви. И сада, сва та процедура, он га кажњава десет дана, петнаест дана, новчано или већ како и после га протера и враћа га назад на место где је прошао границу, значи то је једна стандардна, уобичајена процедура. Знамо, преко Градине су хиљаду таквих пролаза били и тако даље. Ако лице нема код себе никакву идентификацију, мора неко да потврди неког. Ако је, десило се на пример да су бугарски држављани киднаповали Либанца који су увели на нашу територију, ми смо их нашли и сада је требало да Либанац, нема никаква документа, везан, треба да докаже своје порекло. Нисмо знали никако, не знамо где да га вратимо. Бугари неће да га приме. Онда смо морали да зовемо његовог оца, па је он дошао да идентификује сина и ми смо га тако вратили.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам Вам прочитао ова два пасуса и питао, по овом опису догађаја, ко је надлежан, Ви или Ваш колега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то линија рада?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не. То ради Служба јавне безбедности, Одељење за странце у сарадњи са судијом за прекршаје.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја питам, у Државној безбедности, ко ово ради, Ви или Ваш колега, ако сте добили овакав опис, као што овде пише?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: То је процена, да Вам кажем господине Прелевићу, то је процена.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није процена, господине, ово је извештај Безбедносно-информативне агенције о њиховим сазнањима.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: У реду је, у реду, али кад дође такав податак код нас, на пример, ви сте за тероризам, ја сам за контру, и он каже, дошла су двојица, ево једни причају да су Американци, а они су одоздо са Косова, ако има званичних докумената, ако он има пасош, онда ћу и ја да се укључим. Ако нема, ја кажем, иди ти па види о чему се ради. Процењујемо колега и ја ко ће да се укључи или има инструкције из Београда и каже, Ћирковићу, имаш на терену то и то, иди то и то ради. Ето, то је цела процедура, а када је слободна процена, онда се договарамо, односно

процењујемо шта је шта, а кад постоји инструкција, онда инструкција мора да се поштује.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питање је, да ли Вам је познато да ли је Ристић Красомир, Ваш колега, радио на случају браће Битићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није Вам познато?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ништа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте били на Косову?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јесам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: За време бомбардовања?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пре тога?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Пре тога, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Непосредно пре бомбардовања?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не, не, био сам, тачан период, био сам од марта 1990. до децембра 1991. године.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли Вам је познато, да ли је постојала некаква бригада странаца на Косову за време бомбардовања?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Нисте чули да је постојала некаква бригада од страних држављана на Косову?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, искрено да Вам кажем, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи говорим о периоду тада, не сада?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Бомбардовања, да, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, бомбардовања и случаја браће Битићи, то је месец дана после бомбардовања?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, није ми познато, не, није ми познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато нешто што се зове «Атлантска бригада»?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Заменик тужиоца, видим укључује микрофон, то значи да има још?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да прочитам још један опис овога из неког другог документа, па да питам сведока, да ли је то за Красомира или за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је белешка од 26.06. – «Напомињемо да је код Битићија пронађено укупно три металне плочице и то на двама су утиснути симболи УЧК Косово, Мехмет Битићи 007, УЧК, Аргон Битићи, 007. Трећа плочица је метална и тако даље, то описује плочице.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Читајте до краја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Трећа плочица је метална са преклапањем и два папирића са натписом ВП... чин... име породично, очево и рођен».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елем, непопуњен формулар?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Непопуњен. Следећи пасус – «Након обављених информативних разговора, а пре свега због чињенице да лица, браћа Битићи поседују извесна документа са фотографијама у униформама УЧК-а, као и металних плочица, идентификационих, такође са ознаком УЧК, именом и презименом и бројем, иста су предата у даљу надлежност ИРДБ у Прокупљу са предметима пронађеним код лица». Елем, на основу овога, да ли сте Ви надлежни или Красомир?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па, да Вам кажем нешто, по томе, прво треба да ми кажете, ако можете, када је писана белешка, значи, после обављеног информативног разговора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После обављеног разговора.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: После обављеног разговора? Ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштину тога сам Вам ја предочио.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: То је, господине, то је његова надлежност, јер све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чија његова?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ристићева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Красомирова?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ако добије информацију, односно добије налог из Београда да је његова, схватате шта хоћу да кажем. Када, не знам ко је писао белешку, није ни битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Протићу, пардон, господине Ћирковићу, Ви добијате ову информацију телефоном, дежурни сте, субота је, дежурни сте, добијате ову информацију телефоном?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Јављам Београду, кажем, то, то, то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, Ви сте сада у ситуацији да одлучите да ли ћете сами нешто по томе да предузимате, тј. да кажете, ово је за мене или да кажете, не, ово није за мене, ово је за оног из Треће управе, па Вас питам, да ли је ово за Вас или за Трећу управу?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: За Трећу управу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу ових информација?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Али као дежурни шеф, ја сам дужан да обавестим Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је у реду, то је у реду, то је неvezано за то.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Само, рекао сам, господин Прелевић ме је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дежурни, ако је за њега, онда њега информишете, имаш то и то у Прокупљу и тако даље?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Али ако има званична документа, званични пасош, ово плочице, то свако може да направи, упитник може свако да направи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питах за возила СУП-а, а нисам питао, њихова службена возила, која су била та службена возила?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Службе Државне безбедности?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, ваше у Нишу.

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да ли мислите на нешто конкретно да ли смо имали ципове, путничка возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали ципове, да ли сте имали цип?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Верујте да смо можда имали једног оног за терен, за лов, као «Ладу Ниву».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му је име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је «Лада Нива» или је? Да ли је то «Лада Нива» или?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Како се зове, «Лада» она, оно као за лов што користе, сиве оне, најобичније, најпростије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Лада Нива» је продужена, «УАЗ»?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Е то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје је био?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Сиво нешто, верујте да то не знам, значи то нисмо се ни користили, то је стајало у гаражи, нико није хтео да то вози, јер много је трошило горива и то нико није ни возио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте возили онда?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Имали смо «Мерцедеса», имали смо, ја сам тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје су била?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Сада ћу да кажем, ја сам као помоћник начелника дужио «Стојадина» и са њим сам ишао на посао и када идем на терен негде, онда добијем мало бољи ауто од «Стојадина», ето то је, а «Мерцедес» је био металик сиви, металик сиви.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте некада од 1990. године када сте били на Косову, па до краја бомбардовања, да ли сте видели УЧК плочице?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, осим на телевизији, видео сам оне ознаке на капама, иначе плочице, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли Вам је познато на тој плочици, шта би требало да представља број који постоји?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Па не бих могао да се изјасним, претпостављам да је то број војника или број јединице, не знам шта би могли они да пишу по томе, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате сазнања, немојте да претпостављате.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд, господине Ћирковићу, Ви сте дошли из Ниша?

СВЕДОК ЉУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Из Ниша, да. Ништа, дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам можемо признати путне трошкове у висини цене јавног превоза. Према нама, односно према нашим подацима, то је 1.420,00 динара тамо и назад.

СВЕДОК ЛЈУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Ништа више не треба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно овамо и назад.
СВЕДОК ЛЈУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Да, ништа више не треба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке трошкове за исхрану?
СВЕДОК ЛЈУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи само путне трошкове, на релацији Ниш-Београд и назад, а у износу од 1.420,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Ћирковићу, можете ићи.
СВЕДОК ЛЈУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Захваљујем се на пажњи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грбић Сениша?
СВЕДОК ЛЈУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Овде је излаз, да ли је тако?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете.
СВЕДОК ЛЈУБИСАВ ЋИРКОВИЋ: Пријатно.

Сведок СЕНИША ГРБИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грбић Сениша?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Грбићу.
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београда, улица Ватрослава Лисинског број 12?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: 19, 19.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: 19.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: 1959. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1959. године, где?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: У Београду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, од оца?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: Ђура.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђура, шта сте по занимању?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: Дипломирани правник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дипломирани правник, запослен у?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: МУП-у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-у Републике Србије. Да ли познајете ове људе на клупи за оптужене, ову двојицу?
СВЕДОК СЕНИША ГРБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, јер оптужене и не познаје, упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грбићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Све чега се сећате, дужни сте да нам верно пренесете, дакле, у том смислу, ништа не смете прећутати. Ја Вас молим да прочитате гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грбићу, Ви сте запослени у МУП-у?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Сада сам шеф Одсека за издавање личних карата у Секретаријату у Београду, при Полицијској управи града Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијској управи града Београда?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јун, јул 1999. године, шта сте тада радили?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Јун, јул, био сам, тада сам био начелник Одељења за странце и путне исправе у оквиру Министарства, Управа пограничне полиције за странце и управне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељења?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: За странце и путне исправе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За странце и путне исправе. Да ли Ви знате, шта је предмет овог претреса овде?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Знам, упознат сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли из тог периода, дакле, везано за Вашу службу, да ли имате икаквих сазнања везано за браћу Битићи?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Па, ево, ја ћу Вам рећи оно што знам, мислим упознат сам и преко новина, а сећам се из тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог периода?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, из тог периода, једноставно, примењена је мера због илегалног уласка браће Битићи на територију тадашње Југославије, судија за прекршаје је изрекао затворску казну, слагаћу Вас, да ли је 15 дана,

колика је била и да је после тога настао проблем са браћом Битићи. Ето то је оно најбитније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту информацију о томе да су они илегално прешли државну границу, да су кажњени, да ли сте ту информацију Ви добили службено, службеним каналима?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да Вам кажем, то је у оквиру одељења колико се ја сећам, радио неко од мојих, извињавам се, у оквиру линијских инспектора и вероватно је тражено поступање, став по поступању због примене мера депортације или осталог од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја кажем по Вашем сећању, Ви кажете, вероватно, али?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Вероватно, али, сигурно је тражено, сигурно, ја се не сећам тога, али је сигурно тражено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би ту био посао, шта би ту био Ваш посао?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Знате шта, пошто је надлежност странаца била на савезном нивоу, значи ми смо примењивали Савезни закон који и сада је чини ми је још на снази, са инструкцијама савезним, сва лица која су улазила на територију, уколико нису имала, уколико нису имала средстава за плаћање казне или не знам чега, дат је налог да се депортују до граничног прелаза после издржавања казне. Значи, нико није могао без налога то да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у то време био Златић?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Господин Златић је био тада шеф Одсека за странце у оквиру одељења које сам ја водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он је био Вама подређен?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Подређен, да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име овога што је у Прокупљу, Зоран Станковић?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, господин Зоран Станковић је био, да ли је био шеф одсека, шеф одсека, пошто је то био одсек у Прокупљу тада за странце и управне послове, да ли је био шеф одсека или инспектор по странцима, немојте ме држати за реч, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је процедура, у овом конкретном случају, дакле, нека сазнања из ове суднице говоре да су они управо по том основу прекршајно кажњени, не знам ни ја, 15 дана, па управник им одобрио неколико дана условног отпуста, каква је процедура са њима, шта је требало да се уради, како и где да се депортују, јер је донето решење, начелник у Прокупљу је донео решење о забрани уласка или протеривању, тако некако, која је процедура?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Е овако, процедура, код свих илегалних улазака, значи вероватно и код овога, зато што, не могу тачно да се сетим, је предавање судији за прекршаје са прекршајном пријавом. Уколико је лице основано се посумњало да неће напустити територију Југославије, односно нема средстава за плаћање новчане казне, ишло се на депортацију до граничног прелаза, односно до државе која би желела да их прихвати, после издржане казне, нормално затворске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, они су издржали казну?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су издржали казну? Донето је решење којим се забрањује боравак у Југославији и повратак, не знам ни ја тамо до неке 2000. и неке године. Где их је требало депортовати?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Знате шта, ја тачно не знам у конкретном предмету, али у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су, видите, они су у конкретном случају.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, јасно ми је у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су амерички држављани који су, који су ушли на територију Косова, које је тада и сада, наравно, још увек у саставу Савезне Републике Југославије и Србије, дакле, ушли су негде на територију Косова и овде код Мердара су ухапшени од стране припадника наше полиције, амерички држављани ушли ту, где их је требало по неким правилима вашим?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Правило је, правило је да се врате, да се врате, правило је да се врате, уколико може из правца из ког су дошли, значи где су ушли илегално, значи из земље из које су ушли илегално. У овом конкретном случају, вероватно су ушли, не сећам се, из Албаније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, сада куда би их требало вратити у Албанију?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Па, у то време није постојала теоретска могућност, можда, једино ваздушним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваздушним путем, куда би их требало вратити у Албанију? Ми смо чули некакве приче од Станковића да се он спремао да их врати тамо на Мердаре, Рударе, уствари да их врати на Косово, да их не протера?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ако господин Станковић тако каже, онда је на њему, знате. Прво и основно правило је да се лица враћају у земљу одакле су дошла, то је такозвани поступак реадмисије, реадмисије, значи трећи држављанин, трећих земаља који уђу илегално, дужни су да прихвате држављане трећих земаља који су ушли са њене територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ушли са територије Мађарске?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Онда би ишли у Мађарску, да су дошли са територије Хрватске, ишли би према Хрватској. Нормално, уколико можете да докажете, јер основни проблем је доказивање одакле су илегално ушли, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем. Кажете, касније, имате сазнање да је касније настао проблем у вези њих?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, после се сазнало да су нестала лица и на томе се завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вршене неке провере и истраживања шта је било?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да Вам кажем, то у оквиру послова и задатака странаца није, вероватно је надлежна линија у оквиру Секретаријата, радила по основу пријаве за нестала лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате, мислим, откуд Ви знате и Ваша ова служба да је искренуо тај проблем, да су наводно нестали?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Па, зато што, колико се ја сећам, да је линијски инспектор, немојте ме држати, обавештен да су лица нестала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли сведоку да предочите ову депешу, да погледа само наслов и да нам каже, да ли је то упућено њему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју депешу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорим о депеши број 116, па испод тога пише СУП Прокупље 140, 27.06.1999. године, а питање гласи: Да ли је овај наслов овде, значи да је ова депеша упућена сведоку? То су неке скраћенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно 05 бр.26-26-1/99 УПП ОЦ? То је оно што смо јуче са Вучићевићем расправљали, то је она депеша.

Сведоку се даје на увид депеша број 26-26-1/99 од 27.06.1999. године, сведок исказује:

Ево погледајте како је насловљена та депеша?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, ово није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је насловљена та депеша, каже, МУП Републике Србије, па онда УПП ОЦ?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, да, оперативни центар, да, насловљена је, насловљена је на Управу пограничне полиције, УПП, то није спорно уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то, дакле, Вама?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Значи насловљена је на Управу, не на Одељење за странце, где је тражена сагласност шта се десило и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОЦ је Оперативни центар?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, да, Оперативни центар, зато што мора и Оперативни центар да се изјасни. Да, ништа овде није споран део, где је остатак, пошто треба да буде и одговор уз ову депешу, из линије 26.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то је оно што немамо.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Овде мора да буде одговор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево, ево га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, дајте ми.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Свако понешто има, када се скупи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је двостраначки поступак.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево има и Снежана. Снежана је трезор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, начелник одељења Синиша Грбић, «за» додуше потписано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта пише овде? Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте сведоку да погледа, да ли је то одговор, када кажете, а где је овде одговор, па погледајте, да ли је то тај одговор Ваш?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, одговор, ево, веза депеша из одељења које сам ја водио, неко је потписао за мене, јесте, јесте, класична, рутинска ствар, процедура, одговор на овакву депешу. Само да видим - и дат налог да се спроведу до Македоније, до граничног прелаза Прешево, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Македоније?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: До Македоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли Вас је поступајући инспектор за странце обавестио да браћу Битићи није сачекао испред затвора и да су нестала, о нестанку можда?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате о томе сазнања?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам са Вама много година лично комуницирала, ако се сећате?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Тако да, имајући то искуство у виду, ја сам сасвим сигурна да Ви морате да сте били непосредно лично обавештени о браћи Битићи, па нам кажите, ко Вас о томе обавештава, зато што није, молим Вас, могао да пређе, ниједан странац, ниједан Муслиман територију, а да господин Грбић то није био обавештен. Ја сам њему десетине и десетине позива слала, тако да ј, значи, ја полазим од те чињенице да је он морао да зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја сам казао да сам обавештен, да сам био обавештен и да.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, они прелазе, када сте, ко Вас обавештава о томе?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Обавештава, видели сте депешу и по депеши је обавештена надлежна линија која је одговорила по процедури, значи у складу са законом је одговорила. Значи, обавештава свака линија, ако узмете било који секретаријат и било какву овако предузету меру, видећете потпуно исти шаблон понашања Одељења за странце, односно огранка за странце.

НАТАША КАНДИЋ: Господине Грбићу, ја Вас питам, шта сте Ви као начелник службе када сте обавештени да су неки Албанци илегално прешли територију, шта сте Ви урадили, имајући у виду, знам шта сте радили када су Муслимани прелазили, а сада ми реците, шта у овом конкретном случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, он је рекао то.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја бих замолио нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Он се позива на неку службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако сте га слушали, он је то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Он говори о служби по линији, а ја сам сасвим сигурна да је он морао бити лично упознат и да он предузима нешто. Па нека исприча шта је то?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ви очигледно госпођо и нисте видели потписану депешу, да је потписао неко за мене, да је линијски инспектор радио конкретан предмет и ја не оспоравам да нисам упознат. Шта мислите да ја сад радим сваки предмет који је долазио у Одељење за странце, да ја радим?

НАТАША КАНДИЋ: Овакву врсту предмета искључиво Ви.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, врло смело, врло смело.

НАТАША КАНДИЋ: Са ким Ви у МУП-у, у Министарству разговарате о случају браће Битићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја не знам, овде су врло тенденциозна питања, врло сугестивна, ја бих замолио да формулација буде тачна, да ли сте, ако имате закључак, конклузије, Ви их изнесите, посебно, али немојте ме оптуживати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас, ја сам преформулисао питање, према томе одговорите на моје преформулисано питање?

НАТАША КАНДИЋ: Ја само на основу, јер врло добро знам шта сте Ви радили за време рата, ја Вам се тако и обраћам.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ни са ким нисам комуницирао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са Властимиром Ђорђевићем, да ли Вас је неко?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Знате, ја сам био ситан начелник одељења да би тако величина тадашња МУП-а са многим разговарала уопште о било чему.

НАТАША КАНДИЋ: Е па нисте били. Ово је био врло специфичан случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, немојте, нећемо да дозволимо оваква питања, молим Вас, типа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али Ви не знате ко је господин, а ја га знам, да ниједан Муслиман није смео да пређе границу, да сам морала да пишем дописе, сигурна сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, сада улазите, сад користите прилику да онда кажете оно што хоћете да кажете. Немојте, ограничите се на питања сведоку, молим Вас, не на овај начин, наравно.

НАТАША КАНДИЋ: Па. Да ли може да нам каже, мислим да је то важно да се зна ко је ко у овој судници, да нам кажете, шта Ви даље сазнајете, осим што кажете, од службе сазнајете да су они нестали, шта даље? Да ли неко тражи од Вас?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Нико ништа није тражио и обратите се ко је био задужен у подручном секретаријату за такву врсту потрага. Односно, пошто не знате како функционишу линије, очигледно, очигледно не знате, пошто у Министарству не ради свако све, ниједна линија не ради свако све, него надлежна линија за нестала лица вероватно у Секретаријату Прокупље је предузимала мере. Можете њима да се обратите после тога. Вероватно је постојала пријава, ја не тврдим, али вероватно је постојала пријава о нестанку браће Битићи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то ради неко други, он то каже.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, али то што он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Он може да каже тако и да понавља, ја знам, десет година знам ту службу и њега лично, знам да не раде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, госпођо Кандић, али, да ли је нестанак, да ли је убиство, пазите, неко је сада од страних држављана негде убијен, да ли ће ова управа да ради и да поступа на расветљавању тога? Неће.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, када су у питању, само, пазите, не заборавите, то је време оружаних сукоба, ратова, такви случајеви су врло специфични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они имају сазнања, да ли немају сазнања, то је нешто друго.

НАТАША КАНДИЋ: Када је у питању овај случај Битићи, то није, не поступа нико онако по некој линији, него је то случај о којем је обавештен начелник, у вези са којим он комуницира са начелником Ресора јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекамо питање.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Знате шта, ја бих замолио председника да се не износе тврдње овде које су неаргументоване и нетачне, да ја не бих морао да тражим извод из записника са суђења, због неких других ствари. Одељење за странце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете, наравно.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, не, ја нећу тражити. Одељење за странце, да би се разјаснило.

НАТАША КАНДИЋ: То је јавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, нисте добили моје одобрење да одговорите на питање, јер није ни постављено.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Извините.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, када је вршена нека, прикупљање података, поводом захтева за стварање једног извештаја о случају Битићи, да ли је неко од њега тражио податке?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате за неки, за неку жалбу, за неки приговор да је стигао у Министарство унутрашњих послова?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да је сачињен неки извештај?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли знате шта је било са браћом Битићи, пошто сте нам рекли да само знате да су нестали?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не знам, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Поставио бих једно питање везано за први део Вашег одговора председнику већа, интересује ме, када Управа за странце добије овај документ који Вам је дао тужилац, да ли она некога још обавештава о томе?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да Вам кажем, све мере по важећим прописима који су сада, ја мислим да није промењен Закон о кретању и боравку странаца,

значи о свим предузетим мерама извештава се надлежна линија у Савезном министарству унутрашњих послова, односно тадашњи СМИП, значи све мере које су предузете, требало би по важећој инструкцији да се проследи даље, значи на знање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема СМИП-а, тада 1999.?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Нисам Вас разумео, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас обавештава?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: СМУП и СМИП, Савезно министарство унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Савезног министарства унутрашњих послова, то је 1999. године?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Има, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма има, шта има?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Има, знате зашто, зато што се воде регистри одређених странаца.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зоран Живковић је био.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Зоран Живковић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Савезног министарства унутрашњих послова, СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тачно, тачно, мада ми нису много јасне надлежности, СУП-ови су били давно и давно подељени.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мене то интересује због следећег питања које сам већ постављао раније, а то је, ко обавештава Амбасаду државе чији су држављани илегално прешли границу?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Нормално обавештава Савезно министарство иностраних послова, по обавештењу од СМУП-а.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је обавезно да Министарство о томе обавести?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: По важећим инструкцијама је обавезно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви обавезни да обавестите СМУП и СМИП о овоме?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, да, важећа инструкција.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате, да ли сте о овоме обавестили СМУП и СМИП?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја мислим да јесте, то би требало од надлежног инспектора који је радио да видите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је надлежан инспектор који то ради?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Па треба да видим потпис, ја не могу да препознам ко је потписао депешу, стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова депеша.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не знам чији је ово потпис, да ли је ово господин Златић или, пошто је било, у одсеку је било, шеф одсека и да ли, плус четири или плус пет линијских инспектора.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можете ли нам помоћи, где би могли да утврдимо да ли је таква депеша отишла СМУП-у и СМИП-у?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Најједноставније, тражи се архива из републичког Министарства унутрашњих послова за линију странаца за ту годину и добиће се, најједноставније.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте овде рекли, односно не Ви, него ово ко је потписао за Вас, да се изрекне новчана, спровести до Републике Македоније преко ГП Прешева. Да ли можете да нам објасните, зашто у овом случају није Албанија, него је Македонија?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја сам председнику одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, да, то је било немогуће, само авионом.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Чини ми се да је после повлачења, који су то датуми не могу да одредим, а и да није било повлачења, како ћемо, да су се водиле борбе, коме да дамо. Објективне околности нису дозвољавале.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Овде је месец дана након завршетка рата.

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Па, не може. Ко је био на Косову после месец дана? Сви су отишли.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, да ли је могуће било да се испоручи, да се депортују?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, немогуће.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово број досијеа, овај број горе у заглављу?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: 26, 26 број, 26 број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је број досијеа и ту би требало да се налазе подаци ко је све обавештен, СМПП, СМУП и тако даље?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Тачно, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Што се тиче самог чина депортације, да ли депортацију морају да изврше припадници Управе за странце и пограничне послове?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја морам да кажем нешто, пошто овде је забуна, Управа Министарства је самостална, а одсеци, односно одељења су самостални у оквиру Секретаријата. Линијска управа, значи даје ставове. Како ће се организовати депортација доле у принципу се организује преко одељења полиције, јер они имају марице и тако даље, за разлику од Одсека за странце који нема или има једног «Кеца» који је у фази распадања или нема, значи дужна је, дужан је конкретно Одсек за странце да организује спровођење до граничног прелаза, значи у договору са начелником одељења полиције, не знам како је то код њих функционисало тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови пак да обезбеде одговарајућу логистику?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Возило се и да се процени да ли су лица ризична, да ли треба везивати, то све има правилници који регулишу то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли у том случају инспектор за странце прати та лица до границе или не мора?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Трбало би да прати до границе, треба, трбало би.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако знате одговор и на ово, мислим да би био интересантан, када се лица нађу у затвору, претпостављам да имате искуства

каква је пракса. Када се лица нађу у затвору и када се заврши издржавање те казне због илегалног преласка, ко обавештава, значи да ли затвор обавештава Секретаријат или Секретаријат обавештава затвор или, како се организује примопредаја лица?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Врло је просто, ако је изречена затворска казна 15 дана, 15. дан зна се, ступа линија у контакт са казном установом и организује се преузимање лица ради спровода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, долази се по њих, преузимају се?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, долази се по њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико Државна безбедност или нека друга управа преузме лице, да ли инспектор за странце је у обавези, након извршене казне, да ли је инспектор за странце у обавези да о томе обавести по линији рада?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Прво, не знам на основу ког закона би могао да преузме лице, Државна безбедност, не знам, такво правило не постоји, колико ја знам, такав закон не постоји, а друго, морале би да се изврше одређене консултације са линијом и тако даље и да се утврди зашто се преузимају лица, по ком законском основу, значи све оно што стоји. Не може лице тек тако да се преузме. Они могу да дођу да обаве разговор, уколико су заинтересовани, затим се обавештавају све линије, као свуда у свету што странци раде, да обаве разговор, иначе да преузму лице, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Државна безбедност, а друга управа у оквиру Јавне безбедности?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, не може да преузме, не може да преузме. Једино уколико је кривично дело или нешто, онда се преузима, то је друга процедура.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко ме је у обавези службеник затвора да преда ова лица? Да ли постоји та обавеза, коме?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Па, онај ко се појави вероватно испред полиције.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово, господине Грбићу - генерал Властимир Ђорђевић је тада био начелник Ресора јавне безбедности?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Начелник Ресора јавне безбедности, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он може да сазна, дакле, како начелник Ресора јавне безбедности може да сазна да се нека три америчка држављана налазе, да су лишени слободе, да су прекршајно кажњени, налазе се у затвору?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Можете по неколико основа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, технички како?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Потпуно ми је јасно, можете по неколико основа. Прво, не знам ко је тачно организовао пункт, да ли је у саставу пункта су тада били управа полиције, даље организовали или подручни секретаријат, значи може од пунктова, преко начелника секретаријата, преко Оперативног центра, видите у заглављу има Оперативни центар, да извести начелника Ресора, кабинет начелника Ресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да извести кабинет начелника Ресора?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то обавеза да се извести кабинет?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Није обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је обавеза Ваше управе да извести?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, ми не извештавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је обавеза Оперативног центра да извести?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Оперативни центар о свим сазнањима која су интересантна по њиховој процени, они имају ту процену, они извештавају кабинет или ако је насловљена, или можда не буде насловљена и да процени из текста опет да проследи кабинету начелника ресора, иначе ова управа не, никада, нити линија није извештавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да рашчистимо око овог одговора на депешу из Прокупља. Какав је карактер тог одговора и онога што стоји у том одговору? Да ли је то упутство за онога на кога је насловљено, обавезно упутство или наредба вашег одељења?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, то је упутство како да поступи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што значи да ако тамо пише одвести до Македоније, он је обавези да?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Да, то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта ако то не уради, јел је у обавези да извести?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Он је у обавези да сноси последице непоступања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само још једно питање, извињавам се. Да ли Вам је познато, да ли се сећате да ли је овакав догађај о илегалном преласку се нашао у «Дневном билтену» МУП-а Србије?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не. «Дневни билтен», само да кажем, добијају само начелници управа, начелници одељења не добијају. Значи «Дневни билтен» добијају начелници управа шта се десило у току дана на територији Србије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли постоји још неки билтен поред «Дневног билтена»?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не знам, ја не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Некакве збирне информације или тако?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Постоји збирна информација на крају месеца или не знам како се то скупљало, то морате питати оперативни центар како су они извештавали то, интересантна сазнања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се чувају ти подаци?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Чувају се сигурно, не знам само који имају рок чувања али се чувају сигурно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто? Е ово се зове унакрсно испитивање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ближи су све томе, шта да радимо. Јел познајете Обрада Стевановића?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Познајем генерала Обрада Стевановића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: '99. године у време кад се ово догађа шта је он био на функцији?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Он је био, да ли је командант за штаб био, или не знам тачно, за Косово, немојте ме држати тачно за реч. Да ли је командант штаба био за Косово или, у тој функцији је био доле, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кад се вратио са Косова?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: То не знам, верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био командант свих Посебних јединица полиције? Да ли је Вама познато?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Грбићу. Ако немате ништа више да кажете? Тражите ли неке трошкове што сте дошли?

СВЕДОК СИНИША ГРБИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

Хвала можете да идете.

Информативно – нисмо успели да реализујемо онај одлазак да извршимо увид на лице места, не одустајемо од тога колега Прелевићу да то урадимо сви заједно тужилац, бранилац и ја, као председник већа. Према томе, планирајте да то урадимо 14. јуна, 14. јуна да то урадимо. Послали смо замолницу да се извештачи онај пројектил FBI лабораторији у Вашингтону у нади да ће они то урадити брзо и прекоредно, што би рекли, јер су у питању њихови држављани, амерички држављани па је претпоставка да ће и због тога радити брже. Са претресом ћемо наставити, ја сам био планирао у јуну, међутим из одређених разлога то у јуну не можемо, до тада нам неће ни бити готово вештачење, то је потпуно извесно, тако да ћемо наставити са радом у септембру. Планирани термини су 18, 19. и 20. за та три дана, па добро ајмо онда 17, 18. и 19. та три дана, септембар, причамо о септембру. Добро 18, 19. и 20. септембар, у судници 2. Не можемо, морамо у судници 2 зато што смо планирали да тада јер по оном договору, ми ћемо тада да читамо неке записнике о саслушању сведока у претходном делу поступка јер их нећемо непосредно саслушавати, по договору кажем, па ћемо читати на начин да ћемо то приказивати на мониторима у судници онако убрзано да прочитамо, да извршимо увид у фотодокументацију итд. Е сад, ево суд је наравно отворен за све предлоге, доказне предлоге па имамо времена, изволите можете сад предложити, можете поднесцима, како год хоћете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мислим да је начелник Треће управе РДБ-а у то време нај, у ствари веома важан сведок зато што би он могао једини да каже да ли су они тада у архивима поседовали нешто везано за имена трагично преминулих. Наравно, сагласан сам да буде позван начелник центра тада Државне безбедности у Нишу. Мислим да не би било лоше да то буде и начелник центра Државне безбедности Приштина, који је такође у Нишу и овај Красомир Ристић, да тероризам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја се слажем с овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан сам. Донео сам писмо Властимира Ђорђевића. Јел то неког интересује, неко је показао интерес за ово писмо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га колега у суду доставили или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја само само овако донео да се информишу евентуално због неких предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема неких других предлога?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто се иде 14-ог у Петрово Село да би се извршила, хтео сам да будем присутан и ја да бих вам сликовитије показао нека места, сад има измене неке око стражарских места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против. Ништа против немамо. Док сте били у притвору било је мало компликовано итд, са безбедносног становишта. Наравно немамо ништа против. Значи, 14. јун.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за:

18, 19. и 20. септембар 2007. године,

судница бр. 2, у згради овог суда, сваког дана са почетком у 9,30 сати, што присутни заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених, оптужени и њихов бранилац узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати.

О доказним предлозима одлучиће се накнадно.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ увид на лицу места, а од стране председника овог већа, у присуству заменика тужиоца за ратне злочине, браниоца оптужених и оптужених, а у кампу за обуку у Петровом Селу као и на локацији масовних гробница у том месту.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА